'नक्षमाणाः' गच्छन्तः, तत्र दृष्टान्तः। 'अर्व्वन्तो न' अश्वा यथा स्वकीयां गमनसमाप्तिं प्राप्नुवन्ति तद्वत्, 'ते नरः' तादृशा ऋत्विजः, 'इन्द्राग्नी', देवौ 'जोऽुवतः' होमेनाराधयन्तो वर्त्तन्ते॥

अथ वनस्पतेर्याज्यामाह। "वनस्पते रशनयाभिधाय। पिष्टतमया वयुनानि विद्वान्। वह देवत्रा दिधिषो हवीꣳषि। प्र च दातारममृतेषु वोच" इति। हे 'वनस्पते' यूप, 'पिष्टतमया' श्लक्ष्णतमया, 'रशनया', 'अभिधाय' आत्मानं बद्ध्वा, अस्माकं देवानां 'वयुनानि' ज्ञानानि, अभिप्रायान् वा, 'विद्वान्' जानन्, 'देवत्रा' देवेषु, 'हवींषि', 'वह' प्रापय। किञ्च हे 'दिधिषो' धारणाकुशल वनस्पते, 'दातारं' हविर्दाने प्रवृत्तं यजमानम्, 'अमृतेषु' देवेषु, 'प्रवोचः' अनेनैतानि हवींषि दत्तानीति प्रब्रूहि॥

अथ स्विष्टकृतो याज्यामाह। "अग्निꣳ स्विष्टकृतम्। अयाडग्निरिन्द्राग्नियोश्छागस्य हविषः प्रिया धामानि। अयाड्वनस्पतेः प्रिया पाथाꣳसि। अयाड् देवानामाज्यपानां प्रिया धामानि। यत्तदग्नेर्होतुः प्रिया धामानि। यत्तत्स्वं महिमानम्। आयजता मेज्या इषः। कृणोतु मो अध्वरा जातवेदाः। जुषताꣳ हविः। अग्ने यदद्य विशो अध्वरस्य होतः। पावक शोचे वेष्टुꣳ हि यज्वा। ऋता यजासि महिना वि यद्भूः। हव्या वह यविष्ठ या ते अद्य" इति। 'स्विष्टकृत्'नामकमग्निं वयं यजामह इति शेषः। अयाडग्निरित्यादिकं पूर्व्वानुवाकवद्व्या-